

ಸಂತಸವಾಗಿತ್ತು ಅಂದರೆ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿರ್ಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ನವದಂಪತ್ತಿ ಸದುಪಯೋಗವಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಲಿದಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಬ್ಯಾಂಡಿಗೆ ರಚಾ ಹಾಕ್ಕಣ್ಣ ಅತ್ಯೇಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅವರ ಕೈಗೆ ಪೋರಕ ಬರುತ್ತೇ ಎಂದು ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡಿದ್ದಳು ಕಸ್ತೂರಿ.

“ನಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಂತವರೇನಲ್ಲ...” ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಶ್ರಿಯ ಪ್ರತ್ಯ.

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಇಂತಹೆ ಫೆಂಕೆ ನಡೆಯಿತು. ಕಸ್ತೂರಿಯ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಸಂಶಯದ ಬೀಜ ಬಿತ್ತು. ಈ ಮನೆಯವರಿಗೆ ತರ್ಕೊಡಲಿನಪ್ಪು ಬಳಗ್ ಅನ್ನವುದಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವ್ವರಲ್ಲಾಗಲೇ ಕಸ್ತೂರಿಗೆ ಅರಿವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಹೊರಡುವ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಸುವರ್ಣ ಹೇಳಿದ್ದರು,

“ಈ ಹುಡುಗಂಗೆ ಟೆಸ್ಟ್ ಇದೆ ಅಲ್ಲಿದಾನೆ. ತಟ್ಟಿಸೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಖುಸಿತುಖುಸಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟು ಏನೋ ಒಂದು ಅಡ್ಡಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೇ...”

ಅಮೃತಾದವಳು ಮಗನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸಹಜ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಆದರೆ ಉಂಗಿ ಮಂಡಿ ಹೊರಟು ನಿಂತಿದ್ದ ಚಂಪಕಾ ಹೇಳಿದ್ದಳು,

“ನನ್ನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೋರ ಮದುವೆ. ನಾನರಲೂ ಹೋಗ್ಗೇ ಬೇಕು.”

“ನಾನು ನೋಡೊತ್ತಿನಿ...” ಎಂದು ಕಸ್ತೂರಿ ಹೇಳಿಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಯಾಕೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ? ಇಂತಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ತಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಭಿಸುವ ಅವಳ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಅಧಿವಾ ಆತ್ಮ ತನ್ನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎನ್ನುವ ಸಂದೇಹದಿಂದಲೇ? ಈ ಸಂದೇಹ ಕೊಡಿದ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದಲೇ? ಸಕಾರಣ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗಾಗಿ ಅವಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತಾಡಿದ್ದ ಲೋ ಆ ಹುಡುಗ ಮರುದಿನ ಮನಸ್ಸು ಬಡಲಾಯಿಸಿ ಮನೆಯವರ ಜೋತಿ ಕುಶೀಯುತ್ತಾ ಹೊರಟಿದ್ದು.

“ಟೆಸ್ಟ್ ಗಿಷ್ಟ್ ಯಾವಾಗ್ನು ಇರುತ್ತೇ ಬಿಡು. ಪಾಪ, ಆಸೆ ಮಾಡುತ್ತೇ...” ಎಂದು ಮುಕ್ತ ಪರವಾನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿದ್ದರು ಅತ್ಯೇ. ರಾಜೀವ ಆ ಸಲ ತಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿರಲ್ಲ. ಮದುಮಗ ಅವನ ಅತ್ಯು ಗೇಳಿಯ. ಕಸ್ತೂರಿ ಒಬ್ಬಳೀ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮನಸ್ಸು ಕಹಿಯಾಗಿತ್ತು. ಗಟ್ಟಿಯು ಆಗಿತ್ತು. ಈ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಅಂದರೆ ಕೀಲೆ, ಬಡವೆ, ತಿರುಗಾಟ, ಮೇರೆದಾಟ ಇಂತವೇ ಇರಬಹುದು. ‘ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡುವುದು’ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಪದಕೊಳದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಅರ್ಥ ಇರಬಹುದು. ಅಮೃತ ಮಾತ್ರವಾ? ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ. ‘ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞ’ ಅನ್ನುವುದು ಅತ್ಯೇಯಲ್ಲಿ ಅದೆಪ್ಪು ರಕ್ತಗತಮಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಅಂದರೆ ಬಾಹ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರು ವಿವರೀತದ ಪ್ರಾಶ್ನೆ ಹೊಡುವುದನ್ನು ರಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂತಿಮಗಿಗಿ ಹುಡುಗಿ ಹುಡುಕಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಆಕಾಶ, ಪಾತಾಳ ಒಂದು ಮಾಡಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ರಸವತ್ತಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದ ರಾಜೀವ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಷತೆ ರಾಜೀವನ ಅಣ್ಣಿ ಮನೋಜ ಕೈಯಂಬಾ ಸಂಭಳ ಎಣಿಸುವ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಎನ್ನುವ ಕೇಳು. ‘ಮದುವೆ’ ಅನ್ನುವುದು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ವೀಳಿಗಳ ವರೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಜೋಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಕುಂದಿಲ್ಲದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ವಂಶಾವಳಿ. ಸುವರ್ಣನ ಗಂಡ ಅವರನ್ನು ಅಯ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಎಂತಾ ಗುಂಟಿನಲ್ಲೂ ಎದ್ದು ಕಾಣಿವ ಅವರ ಚಂದವೇ ಕಾರಣ ಎನ್ನುವುದು ಇವತ್ತಿಗೂ ಅವರ ಹೆಮ್ಮೆ ಗಂಡ, ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಜನ ತಿರುಗಿ ನೋಡುವಮ್ಮೆ ರೂಪವಂತರಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳೂ ಬಿಟ್ಟಿರಿಂತಾ ಒಬ್ಬರು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲು. ಮಗಕು ಯೋಗ್ಯವಯಸ್ಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈ ಮನೆಯ ಸಂಬಂಧ ಅರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದವರ